

1 חוק ההסגרה, התשי"ד-1954

1. אין הסגרה אלא לפי חוק זה

לא יוסגר אדם הנמצא בישראל לידי מדינה אחרת אלא לפי חוק זה.

א.1

סייג להסגרת אזרח

2

(תיקונים: התשנ"ט, התשס"א)

(א) אדם שעבר עבירת הסגרה לפי חוק זה ובעת עשיית העבירה הוא אזרח ישראלי ותושב ישראל, לא יוסגר אלא אם כן התקיימו שני אלה:

(1) בקשת ההסגרה היא כדי להעמידו לדין במדינה המבקשת;

(2) המדינה המבקשת את הסגרתו התחייבה מראש להעבירו בחזרה למדינת ישראל לשם נשיאת עונשו בה, אם הוא יורשע בדין ויוטל עליו עונש מאסר.

(ב) אין בהוראות סעיף קטן (א) כדי למנוע מהאזרח הישראלי לוותר על החזרתו למדינת ישראל לשם נשיאת עונשו בה.

(ג) הוראות סעיף 10 לחוק העונשין, התשל"ז-1977, יחולו, בשינויים המחויבים, על נשיאת מאסר בישראל לפי סעיף זה.

2. עבירת הסגרה

(תיקון התשס"א)

(א) בחוק זה, עבירת הסגרה היא כל עבירה שאילו נעברה בישראל דינה מאסר שנה או עונש חמור מזה.

(ב) על אף הוראות סעיף קטן (א), הוכרז אדם בר-הסגרה בשל עבירת הסגרה אחת לפחות, ניתן להסגירו גם בשל עבירה שאינה עבירת הסגרה.

א.2 תנאים להסגרה

(תיקון התשס"א)

(א) מותר להסגיר אדם ממדינת ישראל למדינה אחרת אם נתמלאו כל אלה:

(1) בין מדינת ישראל לבין המדינה המבקשת קיים הסכם בדבר הסגרת עבריינים;

(2) האדם נאשם או נתחייב בדין במדינה המבקשת בשל עבירת הסגרה (להלן - המבוקש).

(ב) מדינת ישראל תנהג הדדיות ביחסי הסגרה, אלא אם כן החליט שר המשפטים אחרת.

(ג) לענין חוק זה -

"הסכם" - הסכם דו-צדדי או אמנה רב-צדדית, לרבות כל אחד מאלה:

(1) הסכם או אמנה שאינם מיוחדים להסגרת עבריינים אך כוללים הוראות בענין זה;

(2) הסכם מיוחד שאליו הגיעו מדינת ישראל והמדינה המבקשת לענין הסגרתו של מבוקש, בהתאם להוראות

חוק זה ;

"המדינה המבקשת" - כל אחד מאלה:

(1) מדינה המבקשת להסגיר אדם לידיה כדי להעמידו לדין, כדי לגזור את דינו או כדי שיישא בה עונש מאסר

שהוטל בה עליו;

- (2) בית דין בין-לאומי כמפורט בחלק א' שבתוספת, המבקש להעביר אדם לידיו כדי להעמידו לדין, כדי לגזור את דינו או כדי לקבוע היכן יישא האדם את העונש שהוטל עליו בבית הדין;
- (3) גוף מדיני אחר כמפורט בתוספת בחלק ב';
- "נתחייב בדין" - לרבות אדם שהוכרע דינו אך טרם נגזר דינו.

2. סייגים להסגרה

(תיקונים: התשס"א, התשע"ט)

(א) לא יוסגר מבוקש למדינה המבקשת באחד מאלה:

- (1) בקשת ההסגרה הוגשה בשל עבירה בעלת אופי מדיני, או שהוגשה כדי להאשים את המבוקש או להענישו על עבירה בעלת אופי מדיני, אף אם אין מבקשים את הסגרתו בגלל עבירה כאמור;
- (2) קיים יסוד לחשוד שבקשת ההסגרה הוגשה מתוך הפליה בשל גזעו או דתו של המבוקש;
- (3) בקשת ההסגרה הוגשה בשל עבירה צבאית שהיא אחת מאלה:
 - (א) עבירה אשר אדם יכול להתחייב בה רק אם היה חייל בשעת עשייתה;
 - (ב) עבירה בניגוד לדיני שירות ביטחון;
- (4) המבוקש עמד לדין בישראל על מעשה העבירה שבגללו מבקשים את הסגרתו, ונמצא זכאי או חייב;
- (5) המבוקש הורשע במדינה אחרת על מעשה עבירה שבגללו מבקשים את הסגרתו, ונשא את עונשו או את החלק הנותר ממנו בישראל;
- (6) בקשת ההסגרה הוגשה בשל עבירה שנתיישנה או עונש שנתיישן לפי דיניה של מדינת ישראל;
- (7) בקשת ההסגרה הוגשה בשל מעשה עבירה שבשלו קיבל המבוקש חנינה או מחילה במדינה המבקשת;
- (8) היענות לבקשת ההסגרה עלולה לפגוע בתקנת הציבור או באינטרס חיוני של מדינת ישראל.
 - (ב) לענין סעיף קטן (א)(1) לא תיחשב כעבירה בעלת אופי מדיני כל אחת מעבירות אלה:
 - (1) עבירה ששתי המדינות התחייבו באמנה רב-צדדית להסגיר בשלה;
 - (2) רצח, רצח בנסיבות מחמירות, המתה בנסיבות של אחריות מופחתת, המתה בקלות דעת, או גרימת חבלה חמורה;
 - (3) כליאת שווא, חטיפה או לקיחת בני ערובה;
 - (4) עבירת מין לפי סעיפים 345, 347 או 348(א) ו-(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977;
 - (5) הכנה או החזקה של נשק, חומר נפיץ או חומר משמיד אחר, או שימוש בכל נשק או חומר, הכל במטרה לסכן חיי אדם או לגרום נזק חמור לרכוש;
 - (6) גרימת נזק לרכוש במטרה לסכן חיים;
 - (7) קשר לבצע כל אחת מהעבירות המפורטות בפסקאות (1) עד (6).

3. בקשת הסגרה של מדינת ישראל ושל מדינה אחרת

(תיקון התשס"א)

- (א) בחוק זה, "בית המשפט המחוזי" - בית המשפט המחוזי בירושלים.
- (ב) בקשת הסגרה מטעם המדינה המבקשת תוגש לשר המשפטים, והוא רשאי להורות כי המבוקש יובא לפני בית המשפט המחוזי כדי לקבוע אם הוא בר-הסגרה; עתירה כאמור תוגש על ידי היועץ המשפטי לממשלה או בא כוחו.
- (ג) בקשת הסגרה מטעם מדינת ישראל תוגש למדינה שבה נמצא המבוקש על ידי היועץ המשפטי לממשלה או מי שהוסמך לכך על ידו.

4.

(בוטל).

5. **מעצר לאחר עתירה**

הוגשה עתירה, יכול בית-המשפט, בכל שלב של הדיון, לצוות על מעצרו של המבוקש. תקפו של הצו יהיה עד למתן החלטה באותה עתירה, אם לא ביטלו בית-המשפט לפני כן.

6. **מעצר בלי צו עד לעתירה**

(תיקון התשס"א)

היועץ המשפטי לממשלת ישראל או בא-כוחו, או קצין-משטרה בדרגת סגן ניצב ומעלה, רשאים לצוות בכתב על מעצר מבוקש לפני הגשת העתירה, וכן על מעצר אדם שיש יסוד להניח שהוא בר-הסגרה וכי תוגש בקשה להסגירו ונראה למצווה, כי המעצר דרוש להבטחת ההסגרה.

7. **מעצר לפי צו**

(תיקונים: התשל"ה, התשס"א)

(א) מי שנעצר לפי סעיף 6 יובא תוך 48 שעות לפני שופט של בית-משפט שלום לשם קבלת צו מעצר עליו ואולם אם הוגשה עתירה לפי סעיף 3 בתוך התקופה האמורה, יובא העצור לפני שופט של בית המשפט המחוזי.
(ב) תוקפו של צו לפי סעיף קטן (א) לא יעלה על עשרים ימים; ואולם רשאי בית משפט שלום להתיר ולחזור ולהתיר את ההחזקה במעצר לתקופות נוספות מעבר לעשרים ימים אם ביקש זאת היועץ המשפטי לממשלה על יסוד נסיבות המעכבות הגשת עתירה לפי סעיף 3.
(ג) תקופות המעצר לפי סעיפים 6 ו-7 יחד לא יעלו על שישים ימים; ואולם אם הודיע היועץ המשפטי לממשלה, לאחר שהמדינה המבקשת הגישה בקשת הסגרה לגבי המבוקש העצור, כי יש לכאורה מקום להגיש עתירה כאמור בסעיף 3, רשאי שופט להאריך את המעצר, מטעם זה, לתקופה נוספת שלא תעלה על עשרה ימים.

8.

(בוטל).

9. **הכרזת מבוקש כבר-הסגרה**

(תיקון התשס"א)

(א) הוכח בשעת הדיון בעתירה לפי סעיף 3, כי המבוקש נתחייב בדין על עבירת הסגרה במדינה המבקשת, או כי יש ראיות שהיו מספיקות כדי להעמידו לדין על עבירה כזאת בישראל, וכי נתמלאו שאר התנאים הקבועים בחוק להסגרתו - יכריז בית-המשפט, כי המבוקש הוא בר-הסגרה.
(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), רשאי בית המשפט, בלא בדיקת הראיות, להכריז על מבוקש כבר-הסגרה אם המבוקש ביקש זאת.

10.

(בוטל).

(תיקון התשס"א)

מבוקש העומד לדיון או הנושא את ענשו בישראל על עבירה אחרת, רשאי בית המשפט הדן בעתירה להסגרתו לדחות את הדיון בה לתקופה שבית המשפט יקבענה; נדחה הדיון, לא תובא תקופת הדחייה בחשבון תקופת-ההתיישנות הקבועה בדיני מדינת ישראל לענין האמור בסעיף 2ב(א)(6).

11א. הסגרה זמנית מישראל

(תיקונים: התשט"ז, התשס"א)

(א) מבוקש שהוא נאשם בעבירת-הסגרה במדינה המבקשת והורשע בדינו בישראל על עבירה אחרת, מותר לעכב או להפסיק את ביצוע ענשו בישראל ולהסגירו למדינה המבקשת לשם נקיטת ההליכים הדרושים כדי לשפטו על העבירה שעליה הוא מבוקש, בתנאי שיוחזר לישראל, לכשיידרש, לביצוע ענשו או לגמר-ביצועו, במועד ובדרך שייקבע בהסכם עם המדינה המבקשת או על פיו.

(ב) מבוקש שהוכרז כבר-הסגרה והוסגר זמנית למדינה המבקשת, הורשע בה והוטל עליו עונש מאסר, ובטרם נשא באותה מדינה את כל עונשו הוחזר לישראל כאמור בסעיף קטן (א), יועבר, עם סיום נשיאת עונשו בישראל, למדינה המבקשת לנשיאת העונש שהוטל עליו בה, או החלק ממנו שטרם נשא, והכל אם לא הוסכם אחרת בין מדינת ישראל לבין המדינה המבקשת.

12. ראיות

בית משפט הדן בעתירה לא יפסול כראיה -

(1) עדות, בגלל זה בלבד שנגבתה במדינה זרה;

(2) מסמך או עדות שנקבעו בהסכם בין ישראל ובין המדינה המבקשת ככשרים להתקבל כראיה לענין הסגרה.

13. ערעור

(א) למבוקש וליועץ המשפטי לממשלה תהיה זכות-ערעור על החלטתו של בית-המשפט המחוזי בעתירה.
(ב) הערעור יוגש לבית-המשפט העליון כבית-משפט לערעורים פליליים תוך שלושים יום מיום מתן ההחלטה.
(ג) הוראות סעיף זה באות להוסיף על התרופות והסעד שבית-המשפט העליון כבית-דין גבוה לצדק רשאי לתתם בין לפני הערעור ובין לאחר מכן לפי כל דין, ולא לגרוע מהם.

14. מתן תוקף סופי להכרזה

הכרזת מבוקש כבר-הסגרה תקבל תוקף סופי, אם עברה תקופת הערעור ולא הוגש ערעור; או אם הוגש ערעור והוא נדחה.

15. החזקה במשמורת

(תיקון התשס"א)

מבוקש שהוכרז בר-הסגרה רשאי בית המשפט לצוות על החזקתו במשמורת עד להסגרתו, אם לא בוטלה ההכרזה בערעור או על פי סעיף 19.

16. דין עונש מוות

לא יוסגר מבוקש על עבירה שדינה במדינה המבקשת הוא עונש מוות, כשאין דינה כך בישראל, אלא אם התחייבה המדינה

המבקשת שלא יוטל עליו עונש מוות, ושאלם הוטל או יוטל - יוחלף בעונש קל מזה.

17. סייג להסגרה

(תיקון התשס"א)

(א) לא יוסגר מבוקש אלא אם הובטח על פי ההסכם עם המדינה המבקשת שהוא לא ייעצר, לא יועמד לדין ולא ייענש באותה מדינה על עבירה אחרת שעבר לפני הסגרתו, ושהוא לא יוסגר על ידי אותה מדינה למדינה אחרת על עבירה שעבר לפני הסגרתו; אולם הוראה זו לא תחול אם המבוקש יצא מהמדינה המבקשת לאחר הסגרתו וחזר אליה מרצונו, או אם ניתנה למבוקש לאחר שהוסגר אפשרות לצאת מהמדינה המבקשת והוא לא יצא ממנה תוך שלושים ימים לאחר שניתנה לו אפשרות כזו, או אם שר המשפטים נתן את הסכמתו בכתב לפעולה כזאת נגד המבוקש.

(ב) על אף הוראות סעיף קטן (א) רישה, ניתן להסגיר מבוקש על פי הסכם הכולל הוראות בענין הסגרה אך אינו הסכם מיוחד להסגרה, אם קיבלה מדינת ישראל התחייבות מראש של המדינה המבקשת, שהמבוקש לא ייעצר, לא יועמד לדין, לא ייענש באותה מדינה, ולא יוסגר למדינה שלישית אלא בהתאם להוראות סעיף קטן (א).

(ג) שר המשפטים ייתן את הסכמתו לפי סעיף קטן (א) אם סבר, לאחר שניתנה למבוקש הזדמנות לטעון את טענותיו בכתב, שאין מניעה להסכים לכך לפי הוראות חוק זה, וקיבל מהמדינה המבקשת את ההתחייבויות המפורטות בחוק זה לענין הסגרת אזרח ותושב ואי ביצוע עונש מוות.

18. ביצוע הסגרה

שר המשפטים רשאי לצוות על ביצוע הסגרתו של מבוקש שהכרזתו כבר-הסגרה קיבלה תוקף סופי, ומשציווה כך מותר למסור את המבוקש למדינה המבקשת ולהעבירו מחוץ לגבולות ישראל.

19. ביטול הכרזה

(א) לא הוסגר מבוקש, או לא הועבר מחוץ לגבולות ישראל, תוך ששים יום מיום שהכרזתו כבר-הסגרה קיבלה תוקף סופי - ההכרזה בטלה, אלא אם הוארך תקפה לפי סעיף 20.

(ב) מבוקש שהועמד לדין בישראל או הנושא את עניו בישראל על עבירה אחרת, התקופה שבה נשא בעניו או עמד בדין לא תובא בחשבון ששים הימים האמורים בסעיף-קטן (א).

20. הארכת תקפה של הכרזה

אם לפני ביטול ההכרזה הוגשה על ידי היועץ המשפטי לממשלת ישראל או על ידי פרקליט המדינה בקשה להארכת תקפה, רשאי בית-המשפט, שלפי החלטתו קיבלה ההכרזה תוקף סופי, להאריך את תקפה של ההכרזה, אם יש נסיבות מיוחדות המעכבות את ביצוע ההסגרה, לתקופה נוספת שבית המשפט יקבענה לפי הנסיבות שהוכחו.

20א. צו להחזרה

(תיקונים: התשט"ז, התשס"א)

מי שהוסגר לישראל בתנאי שיוחזר לאחר גמר ההליכים שלמענם הוסגר לישראל, מוסמך שר המשפטים לצוות על החזרתו, בדרך ובמועד שייקבע בהסכם עם המדינה המתבקשת, על אף כל עונש שיוטל על המוסגר בישראל. החזרתו של אדם למדינה שממנה הוסגר לישראל לפי סעיף זה אינה מהווה הסגרה לפי חוק זה.

20ב. חזרה מרצון

(תיקון התשס"א)

(א) מבוקש רשאי, בכל עת, להגיש לשר המשפטים בקשה בכתב לחזור למדינה המבקשת כדי לעמוד שם לדיון, כדי שיגזור את עונשו או כדי לשאת בה את עונשו (בחוק זה - בקשה לחזרה מרצון).

(ב) הוגשה בקשה לחזרה מרצון, יודיע שר המשפטים על כך בלא דיחוי למדינה המבקשת.

(ג) הוגשה הבקשה לחזרה מרצון אחרי שהוגשה עתירה לבית המשפט לפי סעיף 3, יודיע היועץ המשפטי לממשלה לבית המשפט על כך ובית המשפט יפסיק את הדיון בעתירה.

(ד) מבוקש שביקש לחזור מרצון, יוחזק במשמורת חוקית בתקופה שיימצא בישראל עד לחזרתו למדינה המבקשת, ובלבד שתקופה זו לא תעלה על חמישה עשר ימים; בית המשפט המחוזי רשאי, לפי בקשת היועץ המשפטי לממשלה, להאריך תקופה זו לתקופה נוספת אחת של עד חמישה עשר ימים, אם סבר שקיימות נסיבות מיוחדות המצדיקות את עיכוב חזרתו של המבוקש למדינה המבקשת.

20. אי החלת דיני הסגרה על חזרה מרצון

(תיקון התשס"א)

הוראות חוק זה לענין הסגרת אדם לא יחולו על מבוקש שביקש לחזור מרצון למדינה המבקשת.

21. תנאי הסכמים

(תיקון התשס"א)

(א) הותנה בין ישראל לבין מדינה זרה בהסכם בענין הסגרה -

(1) כי רק חלק מעבירות ההסגרה יהיו עבירות-הסגרה לגבי אותה מדינה;

(2) כי עציר ישוחרר ממעצרו, אם לא הוגשה בקשה להסגרתו או אם לא הוגשו הוכחות מספיקות להכריז עליו

שהוא בר-הסגרה תוך תקופה שנקבעה בהסכם;

(3) כי מסמכים וכל חומר אחר שנתפסו אצל מבוקש היכולים לשמש הוכחה נגדו במשפט, יימסרו למדינה

המבקשת;

(4) כי המועד לביטול הכרזה על מבוקש שלא הוסגר יהיה קצר מן המועד שנקבע בסעיף 19, ינהגו כמותנה,

על אף האמור בחוק זה או בכל חוק אחר.

(ב) על אף הוראות סעיף קטן (א)(3) אין למסור למדינה המבקשת מסמכים וכל חומר אחר ששר המשפטים קבע, לאחר

התייעצות עם ראש הממשלה או השר הנוגע בדבר, שאין למסור אותם או את חלקם בשל אינטרס חיוני של מדינת ישראל.

22. שחרור בערבות

(תיקון התשכ"ה)

פקודת השחרור בערבות, 1944, תחול על כל מבוקש, כל עוד אין עליו הכרזה בעלת תוקף סופי שהוא בר-הסגרה; ולצורך

פקודה זו רואים -

(1) כל עבירה שעליה מבקשים את הסגרתו כעבירה שעליה הוא נאשם בישראל;

(2) מבוקש שנעצר לפי סעיף 5 או 7 - כעצור שטרם הוגש כתב-אישום;

(3) הכרזתו כבר-הסגרה, אם הוא מבוקש בתורת נאשם - כהגשת כתב-אישום;

(4) הכרזתו כבר-הסגרה, אם הוא מבוקש בתורת נידון - כגזר-דין המטיל את העונש שהוא חייב לשאתו

במדינה המבקשת.

23. הוראות מעבר

הוגשה בקשת-הסגרה, וניתן צו על ידי שר המשפטים לפי סעיף 9(2) לפקודת ההסגרה, לפני תחילת תקפו של חוק זה - יחולו על אותה בקשה הוראות פקודת ההסגרה, כאילו חוק זה לא נכנס לתקפו. לא ניתן צו כאמור - יחולו על אותה בקשה הוראות חוק זה.

24. דין מי שהוסגר לישראל

(תיקון התשס"א)

הוסגר אדם לישראל על ידי מדינה זרה, לא ייעצר ולא יובא לדין על עבירה אחרת שעבר לפני הסגרתו, וכן לא יוסגר למדינה אחרת על עבירה שעבר לפני הסגרתו, אלא אם נתנה אותה מדינה זרה את הסכמתה בכתב לפעולה כזאת, או אם לא יצא אדם זה מישראל תוך שלושים ימים לאחר שניתנה לו, משהוסגר, אפשרות לעשות זאת, או אם יצא מישראל לאחר שהוסגר וחזר אליה מרצונו.

מעבר מוסגרים

24א.

(תיקון התשס"א)

(א) (1) שר המשפטים רשאי לאשר בקשה להעברת אדם המוסגר ממדינה למדינה, דרך מדינת ישראל, אם נתקיימו שני אלה:

(א) למדינה המבקשת יש הסכם הסגרה עם מדינת ישראל;

(ב) למדינה המקבלת, כשהיא אינה המדינה המבקשת, יש יחסים דיפלומטיים עם מדינת ישראל.

(2) שר המשפטים לא יאשר בקשה להעביר מוסגר דרך מדינת ישראל אלא אם כן קבע היועץ המשפטי לממשלה שהתקבלו מהמדינה הנוגעת בדבר ההתחייבויות האמורות בסעיפים 1 ו-16;

(3) בסעיף קטן זה, "המדינה המבקשת" - המדינה המסגירה את האדם או המדינה המקבלת אותו.

(ב) העברת מוסגר בשמי מדינת ישראל, בלא תחנת ביניים בישראל, אינה טעונה אישור.

24ב. ביצוע ההחזרה או המעבר

(תיקון התשט"ז)

אדם שחל עליו צו לפי סעיף 20א או 24א מותר להחזיקו במשמורת בישראל לשם ביצוע ההחזרה או המעבר, להעבירו אל מחוץ לגבולות ישראל ולמסרו למדינה המקבלת, כאילו הוכרז בר-הסגרה לפי חוק זה וניתן עליו צו לפי סעיף 18.

24ג. התאמת מונחים

(תיקון התשס"א)

לענין חוק זה, דין בקשה של בית דין בין-לאומי להעברת מבוקש כדין בקשת הסגרה, ודין העברת מבוקש כדין הסגרת מבוקש, לכל דבר וענין; בסעיף זה, "בית דין בין-לאומי" - כמשמעותו בסעיף 2(א)ג) בפסקה (2) להגדרה "המדינה המבקשת".

24ד. שינוי התוספת

(תיקון התשס"א)

שר המשפטים רשאי, בהסכמת שר החוץ ובאישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, לשנות את התוספת.

(א) פקודת ההסגרה תתוקן כך -

(1) שם הפקודה יהיה "פקודת העדות (משפטים פליליים זרים)";

(2) הסעיפים 3 עד 20 ו-23 - יימחקו.

(ב) כדי להסיר ספק נאמר בזה, כי חוק העבריינים הפליטים, 1881, אינו חל בישראל מיום הקמת המדינה.

26. ביצוע ותקנות

תוספת

שר המשפטים ממונה על ביצוע חוק זה והוא רשאי להתקין תקנות בכל הנוגע לביצועו, ובכלל זה תקנות בדבר סדרי הדין בעתירות, בבקשות ובערעור וכללי הראיה בעתירות.

תוספת

(סעיף 2א, פסקאות (2) ו-(3) להגדרה "המדינה המבקשת")

חלק א'

1. בית הדין הבין-לאומי לשפיטת אנשים האחראים להפרות חמורות על המשפט הבין-לאומי ההומניטרי שנעברו בשטחה של יוגוסלביה לשעבר מאז 1991 - the international tribunal for the prosecution of persons responsible for serious violations of international humanitarian law committed in the territory of the former yugoslavia since 1991

2. בית הדין הבין-לאומי לרואנדה - the international tribunal for rwanda

חלק ב'

1. האזור המנהלי המיוחד הונג קונג - hong kong special administrative region

משה שרת

פנחס רוזן

ראש הממשלה

שר המשפטים

יצחק בן-צבי

נשיא המדינה

[1].ס"ח 163, התשי"ד, עמ' 174.

תיקונים:ס"ח 196, התשט"ז, עמ' 28;

ס"ח 458, התשכ"ה, עמ' 182 (חוק סדר-הדין הפלילי, התשכ"ה-1965);

ס"ח 779, התשל"ה (8.8.1975), עמ' 228;

ס"ח 881, התשל"ח (12.1.1978), עמ' 53;

ס"ח 1481, התשנ"ד (23.8.1994), עמ' 358;

ס"ח 1708, התשנ"ט (29.4.1999), עמ' 138;

ס"ח 1790, התשס"א (24.5.2001), עמ' 384;

ס"ח 2779, התשע"ט (10.1.2019), עמ' 232. הצ"ח - ממשלה 972, התשע"ו, עמ' 166.

[2]. על בקשות הסגרה שהוגשו לישראל לפני יום 24.5.01, יחול הנוסח לפני תיקון התשס"א שבו במקום המילים "עשיית

העבירה" באו המילים: "הגשת בקשת ההסגרה".

//